

EN GREI KJØREREGEL NÅR DU LESER

BIBELN

Av Jan Lilleby

«Det vil være til stor hjelp for å kunne forstå Bibelen, om du merker deg ikke bare hva som er talt eller skrevet; men også om hvem, til hvem, med hvilke ord, i hvilket tidsrom, hvor, med hvilken hensikt, hvilke omstendigheter, og å vurdere hva som nevnes først og hva som deretter følger.»

Dette ble uttalt av en forkynner i England så langt tilbake som på 1700-tallet. Og det holder vann den dag i dag.



Et meget godt råd for alle som vil ha de bibelske sannheter lagt frem på riktig måte og uten å feile grovt i forståelsen av bibellæren.

For å bedre klargjøre hvordan man da eksempelvis går fram, så tar jeg utgangspunkt i noe som vil være enkelt å kjenne igjen fra virkeligheten. Ved et slikt eksempel så ser vi at disse 'kjørereglene' faktisk virker. Man klarer å manøvrere utenom grove feil og misforståelser.

Noe så selvfølgelig og enkelt som mat-forskriftene i 3. Mos. 11, 7 om ikke å ete svinekjøtt, kunne bli misforstått; - enn si - å overholde lørdag, den 7. dag i uken som fridag (sabbaten) - se 2. Mos. 16, 23-26 - om en ikke deretter leste seg opp i saken i Kolosserbrevet 2, 16-17, som sier:

«La derfor ingen dømme dere for MAT ELLER DRIKKE eller med hensyn til høytider eller nymånedager eller SABBAT! - - Dette er bare en skygge av det som skulle komme, men selve legemet (menigheten av troende) hører Kristus til.»

Selve ordlyden fra Paulus gjør at vi må lese dette som en lære-setning som bekrefter at verken matforskrifter, høytider eller sabbatsbudet lenger er gyldige.

Det er altså ikke snakk om at du må holde deg unna svinekjøtt, overholde en hver bibelsk høytid og holde alle sabbater, i den tro at dermed så tekkes man Gud som har påbudt alt dette. Nei, det er jo tydelig at Paulus på Guds vegne bagatelliserer disse gamle forskriftene fra Mose

lov, og dermed sier at ingen kan lovlig kritisere/dømme noen som AVSTÅR fra å overholde disse forskriftene.

Og om noen kommer og vil dømme en troende som IKKE HØLDER SABBAT og erklære vedkommende for å være troløs mot Guds ord og bud, så skal vi troende bare riste dette av oss og vise bort slik urettmessig kritikk.

Slik kritikk kommer som regel fra adventist-fløyen innen kristenheten. Dette er det ingen tvil om. For de søker jo helt i det åpenlyse å overholde sabbat – altså vår lørdag – som en pålagt fridag fra Guds side. Likeså søker de å overholde visse mat-forskrifter. Men ved Paulus sin menighetslære så ser vi lett at slike overholdelser er feil. Gud har aldri pålagt ett eneste menneske i hele verden, etter at Paulus kom med nådeevangeliet, å leve etter slike bud. Det er helt sikkert. Vi kan ikke hindre adventistene å overholde eksempelvis sabbaten. Det er ikke ulovlig i hht. norsk lov. Ingen kan dermed dømme dem for å prøve å overholde dette. Men de dårer jo seg selv idet de tenker (pga. feil bibeltolking) at Gud har pålagt den troende slike ting.

Guds profet Moses innførte sabbaten, men Paulus, Guds apostel, avlyste denne forskriften, ja alle forskriftene i samband med Mose lov.

Mose lov og bud ble faktisk avskaffet slik Ef. 2, 14-15 sier oss:

«For han er vår fred, han som gjorde de to til ett og brøt ned det gjerdet som skilte dem, fiendskapet, - - da han ved sitt kjød avskaffet den lov som kom med bud og forskrifter. Dette gjorde han for i seg selv å skape de to til ETT NYTT MENNESKE og slik stifte fred.»

Det er skrevet omtrent 1500 år etter at Moses fikk loven gitt i ørkenen, og som Gud gav ham i dekalogen innrisset på steintavler. Denne ble fulgt opp av Gud ved at han gav Moses en rekke forskrifter til overholdelse, deriblant helligdager, sabbat, mat-regler, gudstjeneste-regler og renselses forskrifter etc. Husk hva jeg siterte i innledningen: Vi må merke oss hva som ble skrevet først i en sak, for så å merke oss hva som ble skrevet etterpå i samme sak – i dette tilfelle av Paulus, som på Guds vegne og befaling avlyste hele Mose-loven og alle forskriftene.

Hvorfor? Hvilken hensikt lå bak?

Dette var bare skyggebilder av det som skulle komme ved Kristus. Det var altså ikke selve saken, loven var aldri selve poenget...for poenget var at Kristus ved sin død overflødig-gjorde Mose lov. Paulus skrev at loven ble en 'tuktemester' (en skolelærer) til Kristus...den skulle vise henimot Kristus som en dag der fremme skulle komme og ta på seg synden og dø på et kors. Nå som Kristus er kommet, ja, faktisk reist tilbake til himmelen og er hos sin Far, så er ikke lenger loven virksom som noen tuktemester/skolelærer. Det var jo bare i påvente av Kristus at loven virket slik for jødedommen.

Visse sekter, slik som adventistene mv. avkrever dens troende å overholde både matbud og sabbats bud og det som disse sektene for øvrig hefter opp til denne praksisen. De vil ikke lyde Paulus' ord og lære, men har formulert sin egen private lære. Syvendedags adventistene vet vi følger Ellen Gould White (1827 – 1915) sin bibelforståelse, og det er beklagelig. Den er ikke i samsvar med Paulus sin lære til menigheten.

Vi skal følge, ikke noe (vanlig) menneske, men den persons lære som Gud Herren personlig utvalgte for sitt apostoliske embete, nemlig Paulus og ingen annen.

Og Paulus, sitt kall tro, peker oss hen til Kristus. Det går galt om man ikke holder seg til Bibelen slik det er gitt oss ved Guds apostel Paulus.

Det finnes hundrevis, ja, tusenvis av mennesker opp gjennom historien som har hevdet å ha fått syner, visjoner og drømmer fra Gud, og påstått at de dermed var utpekt personlig av ham til tjeneste; men felles for dem alle – i ettertid av Paulus – er at de taler usant. Ofte avslører slike personer seg som både usanne og som slike som vrenger på Bibelens faste ord, og danner sekter og kulturer.

Når mennesker opphøyer seg selv til å ha fått «åpenbaringer» som både mener å sette dem på lik linje med de som skrev Bibelen, slik som apostelen Paulus, og også på en frekk måte vrenger på Paulus' lære ved sitt eget private nonsens, da skjønner vi at dette må bære galt av sted. Ikke bare adventist-bevegelsen har en slik skikkelse, men vi finner de i alle bevegelser der avvikelser fra Bibelen er blitt et kjennemerke.

Vi ser dette i Jehovas Vitner, som jo følger Charles Taze Russells læresystem, og vi ser det i Jesu Kristi Kirke av de siste dagers hellige, (kalt mormonerne) som følger Joseph Smith og hans engle-åpenbaring og en falsk hellig bok, Mormons Bok (etter engelen Moroni). Dette bare for å nevne noen av de mest kjente.

Det skal nevnes at Charles Taze Russell jo som en tenåring kom fra den ferske adventist-bevegelsen i USA, og endte opp med selv å starte en sekt, Zions Watch Tower Tract Society som det ble kalt tidlig, og som vi i Norge kaller for Jehovas Vitner. (Se egen gratis Word-bok jeg har på websiden om denne sekten). Han døde året etter Ellen Gould White, 1916, i Texas.

Joseph Smiths 'åpenbaringer' var selvsagt ren bløff – døm selv: Han lærte til sine tilhengere at en engel, Moroni, hadde ledet ham til et sted der en bok laget av gullplater (!) lå nedgravd, og boken handlet om amerikanske kristne jøder i oldtidens Amerika. Han 'oversatte' boken og utgav den i 1830 og kalte den for 'Mormons Bok'.

Interesserte kan selv sjekke om dette i Wikipedia samt finne masse stoff om Smith på internett.

Fantastisk og rystende at noe menneske kan ta til tro

på slike helt eventyrlige påstander som det han kom med i sin tid.

Smith ble drept da han satt i fengsel i byen Carthage i Illinois i 1844, ved at en rasende mobb tok seg inn der. Han var fengslet for forræderi. Da det ble avkrevet ham bevis på at Moronis da oppgravde gullplate-bok eksisterte, unnskyldte Smith seg med at engelen hadde tatt med seg boken. (Den har selvsagt aldri eksistert – det er en eventyr fortelling Smith presterte i sin tid).

Ordene fra hedningenes apostel, Paulus, ble skrevet til oss – og her peker Paulus først på ordene i Kol. 2, 13-15 at Kristus tok alt på seg selv idet han lot seg **korsfeste for alles synder.** Derav hans forlaring i vers 16-17 om at mosaiske forskrifter er opphørt, og ingen kan heretter dømmes om man utelater å overholde slike ting.

Ordene samstemmer med Paulus' brev til Efeserne skrevet like før, i Ef. 2, 14-15 om at Mose lov med dens bud og forskrifter var herved annullert og tatt bort!

Kristus ved sin kors død fjernet synden, og fjernet derfor loven som kom ved Moses for at 'synden skulle bli gjort stor', og han rev ned det gjerde/skille som Gud før hadde satt opp mellom hedningene og jødene, som jo var Mose lov. Nå var de to, jøde og hedning, i troen på Kristus blitt gjort til ett. Ikke lenger var det 'jøde først, så greker' slik Paulus skrev i Rom. 1, 16.

Omstendighetene ved dette skiftet som vi finner ved Paulus' to skriv til menigheten, var at Israel nylig hadde falt fra Gud som nasjon, og kontakten med Gud var opphørt. Se Apg. 28, 25-28. Israel ble overlatt til seg selv, og gikk sin dom i møte. De ble utslettet og spredt i verden i år 70 e. Kr.

Mose lov ble IKKE gitt oss hedninger. Den ble bare gitt til hebreerne, som siden ble staten Israel i historien. Rom. 2, 14 «...hedninger, som ikke har loven...».

Slik det står i de originale greske grunntekstene, så er det i Rom. 2, 14 slik å forstå at det ikke er snakk om at enkelte hedninger ikke hadde Mose lov, mens andre hedninger hadde den. Nei, fra gresk så ligger det i dette at det er snakk om at ALLE hedninger er uten noe krav fra Mose lov – for den ble bare forelagt hebreerne i ørkenen, som jo ble til nasjonen Israel senere.

Moses finner vi jo aldri som en profet som Gud utsendte i all verden for å prøve å få hedning nasjoner til å holde loven! Har noen tenkt på dette faktum?

Loven ble derimot gitt for å skille ut hebreerne, som siden ble nasjonen Israel, fra verden for øvrig. Det er jo nettopp derfor at vi ikke finner Moses som misjonær. Loven ble altså et gjerde/skillevegg slik Paulus skrev i Ef. 2, 14-15.

At Israel alltid har hatt proselytter fra hedning nasjonene hos seg, betyr ikke at loven ble framlagt og avkrevd av hedning nasjonene. Bare fra de få enkeltpersoner som ble proselytter. De måtte bli 'som jøder' og de måtte ta

omskjærelse. Det nevnte gjerdet/skilleveggen mellom Israel og hedning nasjonene ble stående selv om noen hedninger ble proselytter.

Men ved åpenbaringen av nådeevangeliet til hele verden – et internasjonalt evangelium – ved Paulus, så ble dermed dette skille revet ned, i og med at Gud fjernet loven og lot Kristus bære all synd på seg!

Åpenbaringen av nådeevangeliet blir forklart av Paulus i Ef. 3, 1-9 og jeg anbefaler alle å lese gjennom dette.

Det var en tidligere *hemmelighet* som var holdt skjult i Gud, og ikke blitt åpenbart noe menneske før Paulus fikk dette i år 62-63 i Rom da han var fengslet.